

Christillinen Baskimuisto

Cosca Poicainen Nuorucainen

Adrian Gappius,

Pitkällisen cowan cuoleman taistelemuren ja
scampauyen cautta Wanhembansa ja Mail-
man hywästi jätti, Ja siihen oikiaan
Isän Maahan Taimaseen ylös otet-
tiin, sinä Colmandena Kym-

menent enä Päivänä

Enys. Cuusa,

Buonna

1763.

Cocoonpandu

Thomas Kagwaldin Pojalda.



Präntätty TURUSSA.



W. c. Ihminen jong' Jumal' loi! re.

Säämiēs Jesust eumarši, Cosca poica sai
rasti, Pyysi alas tuleman, Poicastansa
auttaman.

2. Isä surus juttele, Jesus händä nuhtele, Uscoon
oikiaan johdatta, Tunnustähdel wahwista.

3. Ettei tainnu hawaita, Euinga Jesus parata,
Woipi samas paicasa, Hänen oman lapsensa.

4. Jesus yhdel sanalla, Isän uscon wahwista,
Menee cotso toirosa, Edytä Lapsens elosa.

5. Niin myös wielä wanhemmat, Sydämeensä
laffewat Cosca lapses kiuusa, Owat euollin taudisa.

6. Jos he siinä siwusa, Lapsens edest rucoilla, Tai
dais hartaal halulla, Pyhän Hengen woinnalla,

7. Jesust alas tuleman Joca awun suurimman,
anda sairaudesa, Coria tygöns euollesa.

8. Josa tämä poicainen, Piltti lapsi piseuinen, Oli
suures tuscasa, Hengen rintumuyesa.

9. Jo ne wäbät lapsiset, Jote ei syndi tehnehet Ole
ehdost omasta, Maijta euollon calkista.

10. Euinga valjo enämmin, Mahta euollo suurem
min, Sullo, rundo, ahdista, Jällijii cowitta.

11. Sill ite wielä huomaisgem, Jos me perään aat
telem, Euinga owat muutammat, Euollesansa puhu
mat,

12. Pyhäät hurskat sieluiset, Waick on HERRan
omaisset, Vieläkin se tapahdu, Mutta on meidän salattu.

13. Jos mä Hengen voimalla, Taidain viel ju-
tella Niist' cuin suruttomudes, Cuole synnin sitehes,

14. Poies tästä maailmasta, Jotka syystä maistawat,
Cuollon corwan mainitun, Synnin palcan ansaitun.

15. Waicka ruumis hautahan, Wiedän corjast mul-
dahaan, Cuiteng' maa häänd' ahdistaa, Jos mä puhun
niin' cauhista.

16. Sill' ett' kirott' liha se, Niincuin kiwi porise, Jo-
ca wedes ollesans, Cumudesta halke cans.

17. Silloin maa se siunattin, Cosca Christus hau-
dattin, Waan se duomitt' raukainen, Maasa tuskain
tundene.

18. Walitta ain ikeensä, Niincuin olis hengesä,
Että paina pacotta, Pyhä Mulda ruumista.

19. Heidän Sieluns' loisiwat, Että iät saisiwat,
Olla Duomiol' tulemat, Silloin waiwat aicawat.

20. Ei he enä helwetist, Ulos tulis hirmuifest, Nu-
mijansa ottaman HERRan wihas palaman.

21. Sill' he wihan cuumudest, Jotta läpicotaisest,
Niincuin rauta tulesta, Punaisesa ahjossa.

22. Mutta ne Pyhäät Sieluiset, Halawat juur toti-
fest, Siellä Taiwan pidosa HERRan tukon ilosa,

23. Että pidäis rääsemän, Omas ruumis elämän,
Ynnä siläll' käymään, Engelein cans elämään.

24. Ah! en taida kirjoittaa, Todella sit' iloa, Cosca
yri lapsinen, Nian peräst' pitkäisen.

25. Cohtaa rackat Wanhembans, Ylkä Morsia-
mensa cans, Eli ystäw' ystäwäns: Palwelija myös
Isändäns.

26. Mutta palio suurembi, Tuhandia corkembi,
On se ilo olewa, Cosca on yhteen tulewa,

27. Sielu canſa JESUYEN, Sulhaisensa ſuloifen,
Jota suurest racasti, Uscos henges halaisi.

28. JESUS Jſä iloinen, Lastens canſa ſuloinen,
Nnda ilon ihanan Kirckauden cunnian.

29. O! ſit' iloo ihana, Tuin on Tairvais olewa,
Pyhä! lapset laulawat, HERRall cunnia pauharwat.

30. Tansill JESUST cumarta, Cruunu pääſä eul-
lasta, Kädet yhteen paucutta, Pyhäin cuori cumah-
ta.

31. Kurkull, heljäll' harpulla, Weisa ſoltta Urguil-
la, Hyppä he niin iloſta, Toinen toisens kehoitta.

32. Yliſtämän Wanhinda, Jſää HERAA JESUSTA,
Kijtos Pyhäin Cuningaall' Luojall, Caickivaldiall'.

33. Etä Duomtol oikiall, Saatta meitä corkiall,
Tygöns, ijät ilohon, Cunnia hänell' oleohon.

L O P P U.

